

ikke, at man en højhellig Paasfedag har maattet møde her, og der maa have været Noget paa Færde, naar man har stillet forhandle selve første Paasfedag Kl. 3 $\frac{1}{2}$. Man skulde tro, det gjaldt saadan Noget som i 1864, da der var Tale om Dannevirktes Rømming, Krig eller Fred, og Sligt, Fædrelandets Bestaaen eller Iffebestaaen, naar man skulde gaa her op for at holde Møde første Paasfedag, en højhellig Dag for de Fleste af os. Der blev da lagt et Forslag frem til Beslutning fra det høitærede Hæruddvalg, saaledes som den første ærede Taler i denne Sag (Tauber) i Dag anførte. Jeg erindrer endnu fra dengang nogle Udtalelser, som jeg ogsaa ønskede at faae Oplysning om, for at vi i det Hele taget herigjennem kunde faae Klarhed over Forholdene mellem Høire og Venstre og Venstre indbyrdes med Hensyn til disse Sager, hvilket vil have overordentlig stor politisk Betydning, og jeg vilde da navnlig kunne faae værdsat de tidligere Aaret i Forveien foregaaede Forhandlinger mellem Folkethingets Ledere, hvor mange de nu vare, og Ministeriet, Forhandlinger, der have vundet saa megen hæderlig Omtale Vandt rundt. Under denne Forhandling her i Salen sagde Krigsministeren, at det undrede ham, om man nu enstemmig fra Venstres Side vilde stemme for denne Beslutning om Nægtelse af Fæstningen, thi kunde man tro Noget i denne Verden — sagde han — saa maatte han, efter hvad der i de sidste Dage var sket, antage, at Flere af dem, der stemte for denne Beslutning, i deres Hjertes hellere havde ønsket, at Udvalget havde indstillet Forslaget om, „lad os sige 8 Millioner“ til Færdiggjørelse af hans provisoriske Fæstning. Første Gang blev han ikke forstaaet, og det gav Anledning til en Replik. Anden Gang gjentog han, hvad jeg her har sagt. Jeg havde ventet, at Ordføreren eller Andre, der havde noget Kjendskab til, hvad Ministeren sigtede til, vilde have svaret og afvist ham; den Gang var Leiligheden ikke til at spørge; men nu komme de 8 Millioner igjen, nu spørger jeg: Hvad var det, der skete Paasfedagene, som kunde give Krigsministeren Anledning til at tale saaledes om de 8 Millioner. Det staar ikke i Annærfingerne til Lovforslaget her, men jeg vilde ønske, at hele denne Historie om

de 8 Millioner sandfærdig fortalt havde staaet her, for at vi saa kunde have faaet al anden Tale ud af Verden, lært Forudsætningerne at kjende og faaet at vide, hvilke Forhandlinger der vare gaaede forud angaaende denne Sag, ja med hvem de vare førte, saa at vi kunne blive fri for at kaste Boldt med disse Anthydninger og Beshyldninger mod hinanden indbyrdes og for Delinger i Venstre, der støtte sig til disse Forhold. Jeg antager, at alle Vedkommende med Fornøielse ville gjøre Rede for det, saa at vi kunne faae bevist, hvad jeg tror vil kunne bevises. I alt Fald har den ærede første Taler fuldstændig Ret, Ministeren har ingen Undskyldning, men lad os faae klart at vide, at Ministeren heller ikke kan have nogenjomhelst moralsk Anage, nogen med Grund forventet Tilbøielighed hos Venstre at hænge sin Hat paa. Det vilde jeg sætte Pris paa i Sagens og den gode Omgangs Interesse og for vor politiske Fremtids Skyld at faae klart. Nu er der Meget, som Udskillige her og mange Sneve Tusinder udenfor ikke kjende Noget til. Maa ske faae vi aldrig disse Historier tilfulde opklaret, der har ført os bort fra vor Kamp mod dette provisoriske Ministerium til en anden Stilling, hvor man med Forsæt har søgt at føre Folket en anden Vej, til Erkjendelse af, at vi skulle søge at komme til Forlig med den høitærede Conjeilspræsident. Jeg mistjender Sjæns gode Hensigter, men jeg tror, at de hemmelige Underhandlinger allerede have bragt mange feilslagne Forhaabninger, og det forekommer mig, at den værste af disse feilslagne Forhaabninger er de 8 Millioner og deres endnu for mig dunkle Historie. Sandheden er ingen Mand for broget, siger man, og er det sandt, lad os da gennem Forklaring og Forstaaelse komme til at indse, at der for Oppositionen er god Grund til baade indadtil og udadtil at samle sig sammen paany for at reise den krængende Skude.

Formanden (Høgsbro): Jeg kan ikke nægte, at det ærede Medlem har havt nogen Anledning til at udtale sig om de førte hemmelige Underhandlinger, men jeg maa dog henlede Opmærksomheden paa, for saa vidt Noget vil optage det Spørgsmaal,